

Hans Holm
skrivur:

UMHEIMURIN

Í dag: Miðeystur

Í janúar 1991 gjörði USA saman við sameindum, millum terra fleiri arabaralönd við Persaflögvan, innrás í Íraq, til að hætta land hevið herseftir Kuwait nakað framanundan.

Motivið fyrri hesi innrás segðist að vera að hjálpa einum sakleysnum, lítillum landi móti fremmandum diktatorískum valdi, og lítið og onki varð sagt um, að nógvar oljumilljarðir stóðu upp á spæl.

Grundin undir öllum hesum spælinum er maktgrindin og samvitskusleysið hjá einum manni, Saddam Hussein, sum saman við sínum skyld- og ættfólki úr býnum Tikrit hefur átt vald í Íraq.

Hetta vald hefur hann brúkt til að skaffa sér rúgvir af kemiskum og biológískum vápnum, sum hann uttan fyrirlið hefur nýtt móti báðum minnilutunum í landinum, sjá-muslimunum har suðuri í landinum og kurdunum har norðuri. Hesir báðir fólkabólkar royna að fáa eitt sindur af pólitískum ræði – í hvussu so er heima hjá sér sjálfum – men í hugaheimi Saddams er slíkt ómöguligt, tí har kann bert ein hava ræði – hann. Av hesum orsökum hefur hann týnt tiggiðsindur af sakleysnum fólkum – eisini kvinnur og börn.

Men at hava valdið í Íraq er ikki nóg mikið fyrri henda mann, tí hann sér seg sjálfan sum natúrligan leiðara fyrri allan arabarheimin, og tí var tað onki undarligt fyrri hann

at taka Kuwait – tað var bert ein byrjan.

Öll vita vit jú, hvussu hesin leikur endaði. Saddam tapti kríggið, men varð to sitandi við valdinum, hóast öll verðin var greið yvir, at allir trupulleikar í umráðnum skylduðust hansara persón, og tí mátti tað verði klárt, at endi fekst ikki á stríðnum har, fyrr enn hann var koyrdur frá.

Hvi hendi hetta so ikki? Hvi slapp Saddam Hussein at sita við ræðnum? Svárið er rimiliga einfalt!

Heimurin – fyrst og fremst USA, Vestur-europa og arabaralöndini, sum vóru blandað upp í stríðið – bóru ótta fyrri, at varð Saddam Hussein koyrdur frá, fór Íraq sum ríki at detta sundur, og hetta tordi ongin at lata henda, tí ongin dugdi at siggja, hvat hetta kundi føra við sær. Har liggja jú bæði Íran og Sýria, sum vesturheimurin onki álit hefur á, og hvat tey móguliga kunnu finna uppá, um Íraq var burtur ella víknað, stóð sum ein marra fyrri vesturlendskar politikarar. So fyrri politisku javnvágina slapp Saddam at sita. Ymisk til-tøk vórðu gjørd, men tey hava ikki gjørt Saddam mun – bert vanligu íraq-iska fólkunum, sum hava liðið hungur og neyð.

Tað er upp á sítt pláss at gera vart við, at atsóknin og tiltøkini móti Íraq ikki høvdu til endamáls at skapa politiskt rættvísir og fólkarræði, men at varðveita maktjavnágin á økinum.

Í dag hevur ófullgjørdur gerimgur seg. Arabaralöndini halda, at Saddam hefur hildið

sín part av avtalunum við ST, so at rimiligt hevði verið at linkað tiltøkini móti Íraq, og Frakland, sum altíð hevur ein dreym um at vera stórmakt, og Russland, sum hevur brúkt fyrri at fáa ein altjóða leiklut, hava bæði gjørt seg til forsprákara fyrri semju við Íraq – helst eisini tí tey vænta sær bæði góðar oljusáttmálar við landið. So nú situr Saddam so sterkur í forsetasætinum, at hann kann fortelja Íraqs fólk, hvør er terra veruligi figgindi: USA, og hann hevur kunnað koyrt ST's vápna-eftriransarar úr landinum, uttan at annað hendi, enn at USA hevur sent tveir flogberar til Persaflögvan.

Hesir flogberarnir kunnu helst bert brúkast sum tórn makt demonstration, tí politiska støðan í dag er ein heilt onnur enn í 1991.

Tey avvarðandi arabaralöndini halda týðliga, at nú er nóg mikið, og av Vestanveldunum er bert Bretland samt við USA í tí sjónarmiðnum, at tiltøkini móti Íraq skul vera líka hørd sum higartil. Tí kann USA ikki uttan víðari gera nakað hernaðarligt móti Íraq, tí so fer uttan íva allur arabarheimurin at venda sær ímóti landinum, og tað hevur tað ikki ráð, hvørki hernaðarliga ella búskaparliga.

So hevur nakar vunnið, sum støðan er nú, er tað Saddam, og at rokna við, at nakar annar enn hann kemur at sita við stýrið í Íraq tey næstu tjúgu árin, byggir meira upp á ynskisdreymar enn upp á veruleikan.

Grindafundur í Norður-landahúsinum í kvøld

Jústines Olsen, djóralækni, fer millum annað at greiða frá hvussu leingi tað tekur at fáa lívið av einum hvali, og Pál Weihe fer at taka hárröyndir av fólk

í kvøld klokkan skipar Grindamannafelagið fyrri fundi í Norðurlandahúsinum, og fundurin fer sum vera man at snúgvá seg um ymisk viðurskipti í sambandi við grind.

Við á fundinum vera Pál Weihe, arbeiðsmedisinskur yvirleikni, og Jústines Olsen djóralækni. Jústines Olsen fer at greiða frá teimum royndum, sum hava verið gjørdar at kanna, hvussu long tíð gongur frá tí at menn seta

á ein hval til lívið er tikið av honum. Eisini fer hann við ljósmyndum og upp-vepna at greiða frá um kúluongulín og fyrimunirnar við honum, tá skorid verður á hals.

Tekur hárröyndir av fólk

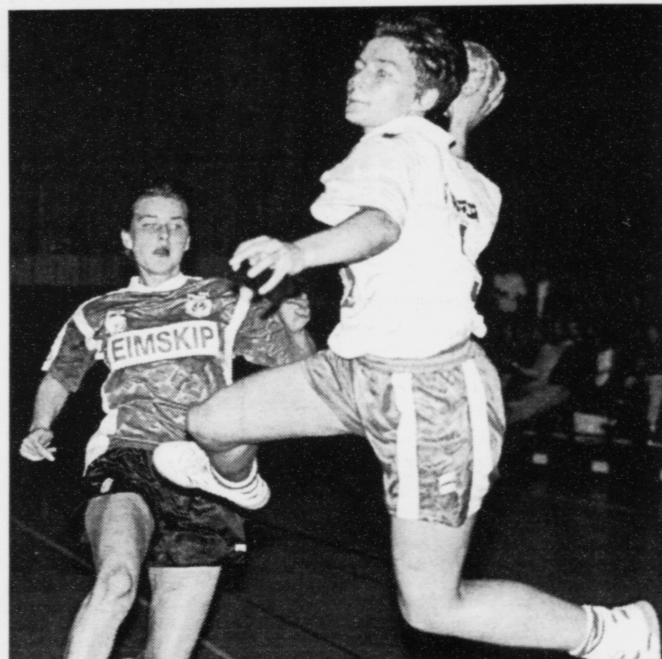
Pál Weihe fer at greiða frá um dalking og siga frá tí arbeiði, sum gjørt er við at kanna árin á nýføðingar og børn, hvørs foreldur hava etið mat við

høgum kviksilvurinnihaldi.

Tey, sum halda seg hava etið serliga nógv grind, fáa høvi at lata hár til kanningar fyrri kviksilvurinnihald. Beint eftir fundin tekur Pál Weihe hárröyndir og spyr um kostvanar. Áhugað fáa úrslitið nakrar viku seinni.

Fundurin í Norðurlandahúsinum verður í kvøld klokkan 19.30.

ek

Signhild Petersen og StíF skulu í kvøld royna at fáa bilbukt við meistaraliðnum úr Neistanum. Bæði liðini hava átta stig undan dystinum

StíF og Neistin spæla oddadyst

Hondbóltur: Tríggir hondbóltsdystir í 1. deild verða í kvøld. Hjá kvinnum verður oddadystur millum StíF og Neistan

Í kvøld verður farið undir landskappingina í hondbólti aftur, eftir at eingir dystir vórðu spældir í vikuskiftinum.

Tríggir dystir verða spældir í 1. deild, og tveir teirra verða í ítróttarhøllini á Hálsi í Havn. Tann triðji, og helst mest spennandi, dysturin, verður á Skála, har tvey av oddaliðunum í kvinnudeildini fara at spæla veruligan oddadyst.

StíF og Neistin hava saman við Kyndil øll 10 stig í fremsta plássi í 1. deild hjá kvinnum, og tí stendur nógv uppá spæla tá liðini fara at spæla í kvøld. Liðið sum

vinnur dystin heldur fast um oddaplássið, meðan tapandi liðið dettur íð hvussu er eitt fet niður á stigatalvuni.

StíF og Neistin hava spælt nógvær tættar og spennandi dystir seinastu árin, men tað er nærum vörðin til ein vana, at Neist-

in vinnur hesar dystir. Í fjør var StíF argasti kappingarneytin hjá Neistanum um FM-gullið, men hvørjaferð liðini hittust, var tað Neistin sum vann.

Liðini hava eisini spælt móti hvørjum øðrum einferð fyrr í ár, og tá vann Neistin eisini. Spurningurin er so, hvat StíF kann avrika á heimavølli í kvøld, og ter hava fyrr í ár vist, at ter eru sterkar í høllini á Skála, tí oddaliðið Kyndil noyddist at lúta fyrri StíF har.

Dysturin á Skála verður klokkan 19.45 í kvøld.

Tveir dystir í Havn

Í ítróttarhøllini á Hálsi verða tveir dystir í kvøld. Tann fyrri er millum kvinnuliðini hjá Kyndil og Gl, sum eru at finna í hvør sinum enda av stigatalvuni, Kyndil liggur fremst, og Gl liggur í aftaru røð saman við VB og Stjørnu.

Seinast Gl spældi, taptu tær stórt fyrri oddaliðnum StíF, og ter hava nakað at rætta uppá til dystin í kvøld. Kyndil er veruliga á veg fram, og við sigrinum á grannunum í Neistanum í skjáttuni, hava tær lagt seg á odda í kappingini, og tykjast fyrri ferð í nógv ár vera veruligt boð til FM-heitið.

Kvinnudysturin millum Kyndil og Gl verður klokkan 18.30 í kvøld, og aftaná – vanligu umleið klokkan 19.45 – verður mansdysturin millum H71 og Neistan. Høysvikar eru saman við trimum øðrum liðum við í fremstu røð í 1. deild hjá monnum, og kunnu teir vinna á Neistanum, sum liggur í hinum endanum av stigatalvuni, fara teir fram um øll hini liðini.

ek

Sjúrdur Horsdal loysir Kristian á Neystabø av

FÓTBÓLTUR: Mánakvøldið hevði Bóltfelagið B36 aðalfund.

Undan fundinum var greitt, at formaðurin seinastu 10 árin, Kristian á Neystabø, fór at leggja frá sær.

Hóast formaðurin varð biðin um at halda fram, hevði hann tikið avgerðina um at gevast, og tí skuldi nýggur limur veljast í starvsnevndina hjá B36.

Valið fall á Sjúrdur Horsdal, sum í sínum borgarliga

yrki, er stjóri á ALS. Saman við Sjúrdi eru Hákon Niclasen og Kjartan Mohr í starvsnevndini hjá B36. Enn hevur nýggja nevndin ikki skipað seg.

ek